Anul V. Nrul 5 — Prețul unui exemplar 3 Lei — Timisoara 22 Febr. 1931

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori Lei 160 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 250 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 260 Dinari — America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Congresul L. A. N. C. dela Rădăuți.

Incă din luna August, anul trecut, „Liga Apărării Naționale Creștine“, de sub șefia D lui Profesor *A. C. Cuza*, deputat de Roman, a hotărît să țină o serie de Congrese în județele, unde mizeria și opreliștea guvernamentală au dus populația românească la disperare.

Scopul acestor Congrese era să arate oamenilor care ar putea să fie cel mai bun mijloc de îndreptare PE CALE PAȘNICĂ.

Guvernul Maniu, inspirat de francmasonul ministru *Vaida* și codița sa jidovească, a tot puternică la Siguranța Generală a Statului, *Pelt*, a interzis orice adunare cuzistă.

Venind apoi la conducerea ministerului de Interne, *țăranul Mihalache*, Liga Apărării Naționale Creștine, a constatat că lucrurile în loc să se dreagă, populația e și mai rău asuprită.

Ținând cu orice preț ca Țara să fie liniștită, Liga a decis să întrunească poporul, pe județe, și să-i arate ce are de făcut, IN LINIȘTE ȘI PACE.

Intrunirile aveau să înceapă în Bucovina, unde jalea e indescriptibilă.

Șeful organizației județene L. A. N. C.-Rădăuți, împreună cu Șeful organizației județene Cernăuți, d-nii *N. Robu și Prof. Huțan* s'au dus la așa zisul ministru al Bucovinei, să-i ceară autorizație, deși Constituția asigură dreptul la întruniri politice tuturor locuitorilor țării, fără asemenea autorizații.

Cuziștii voiau să încredințeze pe conducătorii administrativi de liniștea și cumințenia, populației oropsite.

Dar la conducerea administrației românești se găsesc azi oameni lipsiți de orice sentiment românesc, de orice bun simț, de orice pricepere.

Delegația, ce reprezenta voința a zeci și zeci de mii de oameni, *nu a fost primită*, de așa zisul ministru și nici de secretarul său general.

Javrele, care înainte de a ajunge la guvern, n'aveau din ce bea apă, acum au ajuns magnați, cari nu stau de vorbă cu nimeni.

Petiția delegaților L. A. N. C. a fost primită de un șef de cabinet, căruia d-l *Robu* i-a atras atenția că populația vrea cu orice preț să-și spună păsurile.

Cu mai puțin de 36 de ceasuri înainte de ora când începea congresul, Prefectul Vișan, în numele guvernului comunică oprirea adunării și pune Armata în mișcare, pentru a împiedeca Congresul.

Se arestează, în locuințele lor, șefii organizațiilor comunale din județul Storojineț, iar în județul Rădăuți, se trimit detașamente de trupe ca să împiedece locuitorii de a eși din comune și a porni spre întrunire.

S'a recurs la *escrocheria* de a se arăta oamenilor, scrisori false, ca din partea d-lui Robu, în care acesta ar amâna Congresul.

Sătenii din comunele îndepărtate au fost invitați de autorități să se sue în vagoane „speciale“ spre a fi conduși la Rădăuți. Vagoanele însă au fost oprite pe loc și oamenii păcăliți, fiindcă unii imbecili cari au în grije bunul mers al Țării, cred că liniștesc lucrurile exasperând locuitorii.

Cu toate aceste mizerii, sătenii dintr'un foarte mare număr de comune au isbutit să pornească în coloane formate din mii de inși, cu steagurile Ligii desfășurate și intonând cântece patriotice.

La barierele orașului Rădăuți, s'au massat trupe *călări*, sub conducerea câtorva funcționari civili cari au pus Armata Țării să atace oamenii pașnici, *cu lovituri de armă, cu călcări de picioarele cailor și ca o culme a sălbăticiei, a bestialității acești netrebnici au pus poliția și pompierii să ude, până la piele, cu pompa automată, pe oamenii cari făcuseră 30—40 km. pe jos, într'un ger teribil*

Mizerabilii cari au rânduit aceste ticăloșii sunt: *Prefectul Vișan cu ajutorul său Clipa care conducea personal pompa automată*, precum și bestia nerușinată Percic, deputat, închipuiți-vă deputat, ales al Națiunii, deputat țărănist.

Zeci de oameni nevinovați absolut cu nimic, au fost răniți, sute de inși au fost bătuți și toți au fost udați cumplit cu apă.

Studentul Gh. Popescu, dela Electrotehnica din Paris, a fost, *cu intenție*, călcat și sdrobit de calul unui ostaș cu fața și inima străin de neam, purtând pe obraji o cicatrice pe care sătenii au văzut-o bine și pe care o vor recunoaște..

Cu fruntea spartă, cu creerul sfărâmat, cu ochiul sdrobit, nenorocitul student, trântit în zăpada însângerată, a fost apoi bine împroșcat cu apă de secretarul de Prefectură Clipa, și abia târziu, a fost dus la spital, unde după două operații, starea lui rămâne disperată.

Oameni cari nu aveau nici o legătură cu Congresul, cari veniseră să-și vadă copiii aflați în gazdă, la Rădăuți și să meargă cu ei, la Biserică, au fost deasemeni bătuți groasnic, udați și arestați.

Sătenii îndârjiți au rupt cordoanele militare, rănind caii călăreților cari au fost risipiți; apoi s'au rânduit din nou, în coloane, *perfect ordonate*, și în sunetul goarnelor au mers la locuința d-lui Nichifor Robu, unde avea să se țină Congresul.

Toate barierele au fost forțate, fără însă ca vre-un soldat *ori vre-un ofițer să fi fost atins de vre-un sătean; cine îndrăznește să spună că sătenii au lovit Armata e o canalie, un nemernic; Armata a fost doar înfrântă de oboseală, luptând cu mii de oameni a căror voința și rezistența mă face să fiu sigur că orice s'ar întâmpla, Neamul românesc nu va putea pieri.*

Oamenii aceia frânți de oboseala drumului pe jos, bătuți cu patul armei, călcați de cai, însângerați și udați timp de o oră, imediat ce au trecut barierele, s'au refăcut în coloane, au ridicat și mai sus drapelul și în sunete de goarnă, au străbătut străzile orașului în cea mai perfectă ordine.

Sunt sigur că domnul Lt-Colonel Stavrescu văzându-i, nu și-a putut stăpâni admirația și își va fi zis, ca adevărat militar:

— „Iată oastea Țării mele!“

— „Da, Domnule Colonel, aceasta e Oastea, aceasta este Țara, nu putuoșii cari o guvernează!“

Și mai sunt convins că jidanii ascunși în locuințele lor, pe cari nimeni nu le-a atins, nici cu un fulg de zăpadă, vor fi avut un moment de remușcare..

Forțele rămase fără rost la barierele trecute, s'au massat la ultima barieră, aceia spre Satu Mare, care a rămas inexpugnabilă și unde sătenii au fost risipiți, ingrozitor batjocoriți și aproape toți însângerați.

Fruntașii cuziști, *acei pe cari păduchii politicii românești îi nume c „agitatori necunoscuți“*, sosiseră la 10 și jumătate la d-l Robu care era bolnav în pat. Ei fuseseră plimbați pe la Poliție, unde își dăduseră seama de intențiile autorităților după morga cu care li vorbiau câțiva cretini cu titluri pompoase și după ura stupidă ce nu-și puteau stăpâni privind pe „agitatorii necunoscuți“, cari erau calmi și zâmbitori.

La 11, sosesc primele coloane și conducătorii lor raportează „batjocorirea“ oamenilor, d-lui Robu care e nevoit să se îmbrace.

D-na Robu, o femee de vre-o 20 de ani, își lasă pruncul dela sân și ascultă, atentă, povestirea dureroasă a unui sătean.

Deodată se apropie de soțul ei care sta înmărmurit, cu mâinile pe cap și dreaptă, energică, cu ochii scânteetori de indignare, tânăra femee tună:

— *„Nu trebue să îngădui aceastâ rușine! Robule, du-te acolo!!“*

Toți bărbații erau de părere ca d-l Robu să nu se expue; soția sa însă, îl trimetea la luptă!

„Nu vă spun nimic asemenea gesturi, netrebnici politiciani? Bine faceți că vă puneți la adăpost, în străinătate, comorile ce furați, guvernând Țara! Teamă mi-e însă, că voi nu veți scăpa nici în gaură de șarpe! Și asta foarte curând!“

Profesorii Huțan și Cârlan au fost de părere să se respecte ordinul guvernului și de aceia au propus să se formuleze o telegramă de protestare către M. S. Regele și să fie rugați oamenii să se întoarcă liniștiți acasă.

— „Nu vom pleca, ci vom ținea Congresul, ori de nu...“

Se adunaseră peste 7—8000 de oameni cari în perfectă ordine umpleau imensa curte a d-lui Robu și locurile vecine, comentând cu aprindere întâmplările.

In mijlocul mulțimii, descoperită ca pentru rugăciune s'a cetit următoarea telegramă adresată

Măjestății Sale
Regelui Carol II
București

MAJESTATE,

Congresul L. A. N. C. din jud Rădăuți, împreună cu delegația din întreaga Bucovină, întruniți, astazi Duminică 1 Februarie 1931, în Rădăuți, cu toată supunerea și nețărmurita credință ce V-o păstrăm Vă aducem la cunoștință abuzurile comise de către autorități, prin faptul că încercând noi a ne aduna în mod pașnic, am fost opriți in mod ilegal în exercitarea drepturilor noastre cetățenești, ce ni le conferă Constituția Țării și pe când noi cetățenii manifestam strigând „Trăiască M. S Regele Carol II“, armata din ordinul ilegal al autorităților ne a lovit cu armele omorând și rănind mai mulți din membrii noștri.

Credincioși devizei președintelui nostru suprem al L A N. C. prof. univ. A. C. Cuza, de a lupta pentru „Hristos, Rege și Națiune“, implorăm scutul Majestății Voastre pentru apărarea Constituției călcate astăzi de către agenții partidelor politice unite cu jidanii.

Urmează semnăturile: Președintele congresului, Nichifor Robu, preș. organizației jud. Rădăuți; dr. Vasile Trifu, prof. universitar București; prof. Teodor Huțan, președintele L. A N. C Cernăuți; prof. Gheorghe Cârlan, președintele L. A. N C. Suceava; avocat Teodor Tcaciuc, președintele L. A. N. C. Storojineț.

In momentul când se cetea telegrama, au sosit d-nii *Lt-Colonel Stavrescu* și *Prim Procuror Mândreanu*, însoțiți de abjectul *deputat Percic*, care nu a fost întâi observat, fiind înfundat într'o enormă blană pe care tot neamul lui nu va fi visat-o nici după chef.

Lumea era atentă la conținutul telegramei care a fost frenetic aclamată.

Deodată cineva obsevă pe netrebnicul îmblănit și ca electrizată, mulțimea se îmbulzește să-l rupă din mi-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

jlocul fruntaşilor cuziştl, cari îl înconjoară bine dându-şi perfect seamă că imbecilul îşi trăeşte poate, ultimile clipe.

In mijlocul insultelor, canalia se va fi crezut în Cameră şi se făcuse vânăt şi mititel, insignifiant, stupid. D-l Robu, împreună cu 3—4 cuzişti devotaţi, îl luă aproape în braţă şi cu mare greutate tâmpita pocitură fu salvată, dusă la câteva sute de metri de aduuare.

— „*Tăt n'a să scapi iel di noi!*

D-nii Mândreanu şi Colonel Stavrescu aveau să spună ceva d-lui Robu şi unei delegaţii...

— „Să spună aici, nu-l lăsăm singur pe d-l Robu, *dacă se atinge numai cu un deget cineva de dânsul, prăpădim tot târgul!*"

Delegaţia merse în locuinţa d-lui Robu să discute cu autorităţile. Toţi erau adânc impresionaţi.

— „Puteţi dv d-le Robu, să garantaţi că oamenii nu vor încerca să se răsbune? Spiritele sunt prea agitate!"

— „Oricând şi oriunde pun capul pentru toţi, zise aproape plângând d-l Robu, şi când am cerut autorizaţia garantam de ei, deşi îs în cea mai desnădăjduită situaţie. Nădejdea lor e în M. S. Regele şi în d-l A. C. Cuza. Dar de ce au fost batjocoriţi"?

— „Să lăsăm acestea, noi nu suntem decât executori; vedem primejdia, vă dăm autorizaţia dar asiguraţi-ne că nu se întâmplă nimic!"

— „Nu se întâmplă nimic" spuse d-l Robu cu vocea înecată.

Lumea începuse să ceară întoarcerea delegaţilor cari es în fine şi anunţă:

— „Se ţine Congresul!"

— „Trăiască Armata!"

Nici odată în viaţa sa, *cu siguranţă*, d-l Colonel Stavrescu, nu a putut să audă o mai sinceră, o mai călduroasă, dar şi mai neaşteptată aclamare a Armatei româneşti

— „ Trăiască d-l Prim Procuror!" şi urale puternice, sincere făcură desigur să tremure de emoţie inima d-lui Mândreanu, care pleca cu capul plecat şi cu căciula strânsă puternic în mână.

„Admirabili ţărani! Aţi fost bătuţi, însângeraţi, udaţi, „batjocoriţi", cum ziceţi voi, şi totuşi cu o nobleţe pe care nimeni nu v'o bănue rămâneţi generoşi, mari!"

D-l Robu, înainte de deschiderea Congresului, rosteşte cu o voce splendidă: „Tatăl nostru" pentru cei răniţi şi în primejdie de moarte. Mulţimea imensă, în genunchi, cu „cujmele" în mână, repetă dumnezeiasca rugăciune.

Simţiam în mine, emoţia pe care am simţit-o, de mult, când treceam cu teleormănenii, în retragere, Milcovul şi când i-am văzut pe ţăranii munteni, îngenunchiaţi pentru a săruta pământul rămas în mâinele duşmanului.

Pe urmă, d-l Robu îşi începu cuvântarea, o cuvântare de „agitator necunoscut", din care ar fi avut multe de învăţat toţi guvernanţii de azi ai Ţării româneşti, fiindcă nobilul urmaş al plăeşilor de altă dată, are o simţire cu totul alta, decât aceea a descendenţilor de simigii şi bragagii ce puseră Ţara la mezat.

D-l Robu a desfăşurat programul Ligii Apărării Naţionale Creştine, a vorbit de frăţie şi dragoste, de mărinimie, şi ertare, şi a vorbit aşa fel, încât mulţimea imensă îşi legase răsufletul de răsuflarea lui..

Ascultând pe d-l Robu, care vorbia cu autoritatea unui şef şi privind pe cei ce-l ascultau cu dragoste şi supunere, mi-au venit în minte superbele învăţăminte ale Prof. Dr. Paulescu, despre „Instincte".

D-l Robu e condus de un instinct dumnezeiesc, şi de un instinct dumnezeiesc sunt conduşi „oamenii d-lui Robu", aşa precum, odinioară, de instincte erau conduşi de cnezatele lor, cei ce păstrează limba şi neamul românesc, în mijlocul năvălirilor barbare.

„Vie valuri mari de foc" şi nu vor „clinti din loc" pe acei, cari conştient sau inconştient, au înţeles forţa instinctului.

„In faţa lor, ca pleava vă spulberaţi, netrebnici închinători ai desfrâului, hoţiei şi trufiei, infami politiciani cu toate bandele voastre ignobile, botezate partide politice!"

După d-l Robu, am vorbit eu, arătându-le oamenilor, ce rost are Francmasoneria, care duce de nas pe conducătorii de partide, gădilindu-le interesele personale şi cred că au înţeles de ce sunt trădaţi de politiciani. Am vorbit despre importanţa Creştinismului şi nevoia unirii între fraţii de acelaş sânge şi de aceiaşi Credinţă. Dar mai ales le-am mulţumit pentru admirabila manifestaţie pe care o făcuseră, dovedind vigoarea românismului faţă de putregaiul pe care-l privesc zilnic în Capitala Ţării. Le-am mulţumit pentru încrederea în viitorul Neamului românesc, încredere ce le datoresc lor şi care nu mă va mai putea părăsi *niciodată, orice s'ar întâmpla.*

Prof Cârlan, dela Suceava, *Prof Huţan*, dela Cernăuţi, *avocatul Tcaciuc*, dela Storojineţ, d. *Bogdan*, din Rădăuţi şi alţii, vorbiră apoi, cu farmecul caracteristic moldovenesc, despre cuminţenia poporului român, despre răbdare, şi desvoltând fiecare câte un punct din admirabilul program cuzist, au făcut să încolţească în mintea şi inima sătenilor „nădejdea".

Nu a vorbit nimeni despre uniri cu puteri străine, măgarii din presa zisă românească, de ciudă că văd românismul tare şi hotărât, mint. Să mintă măgarii, căci altmintrelea nu-şi primesc „porţia" dela stăpânii lor străini şi înstrăinaţi. Să mintă şi ragă! După cele ce am văzut la Rădăuţi, cu cât vor rage şi vor minţi mai mult, cu atât mai vârtos ne va umfla râsul!

Să mintă, dar dacă se vor agăţa mult de oameni ca Robu, Cârlan, Huţan sau Tcaciuc, scăfârlia le va fi spulberată uşor: doar să atingi o tărtăcuţă seacă şi plesneşte în mii de bucăţele.

Ştiţi ce este o tărtăcuţă uscată, măgari din presa zisă română? Pipăiţivă ţidva! Aşa-i că niţeluş atinsă, se duce dracului?

— „*Nu cu ciomagul, ne luptăm noi, ci cu votul!*" strigă Huţan, Cârlan Robu şi Tcaciuc.

- „*E şi ciomagul bun, ia, aşa câte câte odată*", marâe urmaşii plăeşilor bucovinei.

Şi dacă zic ei.. vorba ceia: „*Vox populi, Vox Dei*".

Congresul s'a terminat măreţ.

Miile de asistenţi, cu mâinile ridicate spre Cer, cu steagurile înclinate, au depus un jurământ de credinţă pentru Christos, Rege şi Naţiune, au jurat credinţă Ligii Apărării Naţionale Creştine şi reprezentanţilor ei.

Aclamând frenetic pe d. Robu, care frânt de oboseala bolii şi a întâmplărilor, se razimă de umărul mândrei lui soţii şi îi salută cu ochii umezi, sătenii se încolonau pentru a porni spre vetrele lor; un sunet de goarnă, un glas de bucium, îi îndrepta spre drapelul respectiv.

Se însera.. stătuseră afară, în ger, după bătae, cinci ore... şi în mulţimea întunecată se distingeau mai bine, bandajele însângerate... parcă erau jalbe scrise cu sânge...

Târziu, după ce coloanele cântând s'au îndepărtat de oraşul ce-şi crezuse sfârşitul sosit, ni-am dus să vedem pe nefericitul student care nu mai da nici o nădejde de scăpare. Ne-am dus pe urmă, la una din bariere,.. în dreptul zăpezii ce păstra petele largi de sânge neinovat un rădăuţian zise, închinându-se, cu o voce întunecată:

— „Ţineţi minte copacul de colo! aici vom veni să ne rugăm, va rămânea locul ista „loc sfânt pentru noi!"

Dr. V. Trifa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ofenziva paniudaică

Se colonizează Timişoara cu jidani din Galiţia. Un moşneag creştin crunt bătut de aceste bestii vagabonde. Autorităţile nu mişcă.

Din partea m o ş n e a g u l u i Giuseppe Durigo, penzionist, în etate de 70 ani, primim o epistolă plină de amărăciune din care, credem, că este vrednic să extragem următoarele pasagii :

Mult stimate domnule Redactor, Trebue să Vă fie cunoscut, că aproape toate gazetele minoritare din localitate, se află în mânile jidanilor, de aceea cu onoare Vă adresez D-Voastră aceste rânduri, în speranţa, că aici va fi de interes martirajul unui moşneag de 70 ani.

Proprietara c a s e i mele, jidoavca Boros-Deutsch posede cinci case în circumscripţia „Fabrică" şi vrea să se scape de vechii ei chiriaşi. In consecinţă a declarat de nelocuibil etajul II al casei unde locuesc de 12 ani şi a cerut evacuarea locatarilor cari beneficiază de avantajele legii chiriilor. Eu am declarat, că nu mă mut. Astfel proprietara a fost silită să mă plaseze în casa ei din strada 3 Crai No. 20. Dintre 20 locatari ai acestei căşi 15 sunt de origine jidovească poloneză.

De când locuesc aici, nu mai am nici o clipă de linişte. Zilnic sunt provocat şi înjurat jidoveşte de femeea portarului şi fica ei, din care numai impresia de „goi nebun", am înţeles. Evident, că nu am permis să mă înjure şi am întrebat dacă ne aflăm la „Silbersalon" sau nu, deoarece am aflat din inserate în gazete, că în locuinţa portarului se află o casă de randez-vous pentru „lumea mai bună".

Intr'o seară de Maiu, în anul 1929, pe inserate, când am venit acasă, prin mica poartă a casei, am fost din nou provocat, la ce am dat răspunsuri pişcătoare. Inainte de a ajunge la uşa locuinţei mele am fost atăcat de 12—15 jidani şi trântit la pământ unde am fost maltratat cu picioarele într'un mod îngrozitor. Cu capul spart am putut ajunge până la comisariatul de poliţie, unde am fost pansat de medicul de circumscripţie.

Dintre agresori am dat în judecată pe jidoavca Stenger şi pe fica ei, care m'a lovit mai întâiu cu un vătraiu, peste cap.. Pe ceialalţi nu i-am putut cunoaşte, deoarece era întunerec şi la prima lovitură mi s'au spart ochelarii.

La judecată *am pierdut procesul, pentrucă soţia judecătorului care m'a judecat este jidoavcă şi înrudită cu proprietara casei în care locuesc.*

. . . .

Este un secret public, că jidanii nu se abţin dela jurământul fals în faţa judecătoriei, atunci, când pot servi astfel pe un alt jidan contra unui creştin. Anexat vă trimit o notiţă din No. 187 a ziarului. „Banater Deutsche Zeitung" care zice :

Un proces interesant. Gazeta „Patria" Publică, că jidanul Isac Bergfeld a dat în judecată pe primrabinul Ahiba Glasner, pe rabinii Stein şi Lefar şi pe trei adjutanţi ai lor, pentrucă *au îndemnat pe credincioşii lor să jure fals, în faţa judecătorilor creştini. Primrabinul a declarat*, că **nu este păcat la jidani, dacă fac mărturii mincinoase în faţa judecătorilor creştini.**

S-au adus apoi dovezi despre cazurile, când credincioşii au jurat fals, la îndemnul rabinilor. etc.

Având în vedere, că nu am bani pentru procese şi avocaţi.

. . . .

cu stimă
Giuseppe Durigo
penzionist

*

Bietul moşneag a trebuit să ajungă la vârsta de 70 ani şi atunci să-i spargă jidanii capul, ca să înţeleagă, cât de criminală este aceasta naţie bestială şi laşă.

*

In legătură cu cele de mai sus rugăm pe dl. Bocu, să ordone aşa ziselor organe de poliţie, să-i prezinte un raport urgent asupra persoanei proprietară de casă din str. 3 Crai No. 20 (vechi) şi un Tablou al caselor ei cu numele locatarilor din 1920 şi cei din 1930, pentru a se constata şi dovedi operaţia anticonstituţională de colonizare a Timişorii cu jidani pur-sânge din Galiţia şi a se descoperi oficiul clandestin, care înfăptueşte aceste colonizări sinistre şi porceşti.

Dl Bocu are datoria morală de a se sesiza de cele de mai sus şi să ia cele mai severe măsuri pentru oprirea puhoiului de jidani ce se varsă asupra capitalei Banatului, pentru a nu se da anză la eventuale disordini, cari vor putea avea un sfârşit extrem de sângeros.

Clocoteşte Banatul sărăcit şi jefuit în cea mai amară nemulţumire şi ar fi o imprudenţă de neiertat, dacă prin aspectul caftanelor şi perciunilor păduchioşi s-ar aţâţa şi mai mult spiritele extrem de agitate şi capabile de a exploda în ori ce moment.

Caveant Consules!

Caftangii să fie trimişi dracului, acolo de unde au venit, iar funcţionarii oficiului clandestin de colonizare să fie expulzaţi din ţară sau spânzuraţi pe primul felinar.

Dl Bocu, cum a ştiut să expulzeze pe jidanul ziarist obraznic, să afle modalitatea — în legea vagabondajului — pentru expulzarea păduchilor galiţieni, veniţi aci. Tot Banatul îl va aproba şi felicita.

In cazul, dacă s-ar izbi de „veto"-ul ministrului cu cămaşa scoasă din pantaloni, atunci îl sfătuim să aştepte până când un intelectual va ajunge pe fotoliul internelor.

A. Ţierana

Baptiştii în plin progres?

Ziarul nostru a înţeles în totdeauna a-şi îndeplini o datorie de a preveni poporul de curentele ce au consecinţe dăunătoare neamului şi mai ales Bisericei strămoşeşti. Mulţi — durere — sunt aceia cari nu se sesizează de aceste adevărate pericole ce ameninţă Sf. Biserică şi scumpa noastră Patrie făurită cu atâtea jertfe. Unul din aceste pericole este şi baptismul, care subminează temelia aşezămintelor noastre. Nimeni nu-şi dă seama că mâna străină — jidovească — şi arginţii lui Iuda, lucră prin aceşti inconştienţi, pentru a vinde şi a strica sufletele punându-le în slujba satanei. Semnalăm un caz dealtfel foarte caracteristic, săvârşit de *adepţii înşelătoarei învăţături sectare*, cari sfidează în trufia lor şi cele Sfinte, fără să-şi dea seama că bătându-şi joc de acestea săvârşesc cel mai mare păcat. Săptămâna trecută cu ocazia unei predici ţinută de un predicator bucureştean, în com. Pleşcuţa, s'a iscat un incident între „făcătorii de pace" care a degenerat într'o luptă din care Sf. Scriptură a suferit mai mult, fiind tăvălită prin nămolul străzilor Pleşcuţei Şi în urma acestei scene „creştineşti" mulţi au revenit la strămoşeasca lor lege sub pavaza credinţei adevărate luând sabia Duhului sfânt care e cuvântul lui D-zeu. Sătenii Pleşcuţei şi odată cu ei toată opinia publică este din nou convinsă de fariseismul acestor ignoranţi cari ş'-au perdut simţul realităţii! Iată Baptismul ca împlinitor al Evangheliei păcii! Poporul narcotizat de vicleniile acestor mânuitori de săgeţi deavoleşti începe a se deştepta, devenind din ce în ce tot mai fideli Bisericii ortodoxe care a avut un rol atât de însemnat în conservarea noastră etnică şi naţională. Am semnalat numai un caz din nenumăratele lor fapte cari stau în deplină contrazicere cu morala. Oare „Farul Mântuirii" care publică un articol plin de sofisme intitulat „Baptiştii în plin progres" în fariseismul lor fanatic, nu posedă un gram de conştiinţă care să-i mustreze? Sau epiderma li s'a îngroşat în mod îngrozitor? Constatăm cu bucurie că poporul începe a-şi da seamă de ignoranţa acestor sclavi ai Satanei, şi alături de neobositul iubitorul, şi aprigul luptător al credinţei strămoşeşti P. S. S. Episcopul Grigorie va lupta pentru apărarea Sf. noastre Biserici ortodoxe care ne hrăneşte cu laptele cel mai dulce ai învăţăturilor lui Iisus Hristos, împotriva lupilor răpitori, — semnificaţia baptiştilor de azi, — cari ar trebui să înţeleagă odată pentru totdeauna versurile dela Sirah c. 3. v. 20:

„Cele mai presus de tine nu le căuta, şi cele mai tari decât tine nu le cerca nebuneşte"!

Horia Vişoiu

De acord cu D-l Bocu.

Trei lucruri s-au petrecut în ultimul timp, ce ne obligă a ne exprima bucuria, şi anume:

1. „Cărţile de identitate" s-au comandat la o tipografie *românească*. Cine este proprietarul ei, nu interesează fiindcă românul român este, ori ce nume ar purta Şi altă tipografie românească nu există aici. Atacurile la care a fost expus dl Bocu, pe aceasta temă, îl fac onoare.

2. Un gazetar jidan, din Ungaria, care a criticat într'un ton obrasnic pe un ministru român, într'o gazetă jidovească din Timişoara, a *fost aruncat peste graniţă*. Aprobăm cu multă satisfacţie acest post!

Nu este vina dlui Bocu, că jidanul expulzat, s-a reîntors printr-altă uşe şi *în Bucureşti*, a obţinut dela un ministru în izmene, permisul de a rămâne în ţară şi de a înjura în liberă voie pe românii de aici şi pretutindeni!

Aşa-i în România „partidelor"!

3. In „Voinţa Banatului" cetim în articol de fond, în care se redă o vorbire a dlui Bocu şi care poartă în subtitlu cu litere mari: **Partidele trebuesc înfrânte.**

Suntem de acord cu dl Bocu. Şi noi strigăm de 8 ani de zile: Partidele trebuesc înfrânte!

Cu satisfacţie înregistrăm aceasta declaraţie a dlui Bocu, care verifică, din partea d-sale, adevărul tezei susţinute de noi. Ar fi spre binele României, ca şi ceilalţi politiciani să ceară înfrângerea porcăriilor ce se chiamă: „partide".

Notez aici, că am restabilit raporturile mele personale cu dl. Bocu şi sunt dispus a-l sprijini în toate acţiunile ce servesc *interesele generale ale românilor*. Nimic mai mult.

Pentru ce?

Pentrucă timpurile extrem de grele prin cari trecem, pericolul comun ce ne ameninţă şi programul cuzist mă obligă de a lucra din toate puterile pentru *unirea românilor* într'un puternic mănunchi, întru apărarea neamului ameninţat de pierire!

Desbinarea şi duşmănia între români ne ucide neamul!

Destul a fost!

Cine nu vrea să recunoască acest suprem imperativ, cine nu vrea să servească neamul cu toată sfinţenia sufletului său, acela blăstămat să fie în veci şi zdrobit va fi în calea noastră furtunoasă a luptei pe viaţă şi moarte.

Sperăm, că dl Bocu îşi va înfăptui promisiunile ce ni le-a făcut totdeauna!

Dar să se cam cureţe de paraziţii ce-l ţin prinsonier.

A. Ţieranu.

Jefuitorii satelor.

In ultimul timp, tot mai mare este numărul sătenilor cari ne cer lămuriri asupra *„Ligei contra cametei,"* care întreţine agenţi pe la sate pentru înşelarea bieţilor nenorociţi ajunşi la sapa de lem din cauza lipitorilor de bănci, ce le sug şi ultima picătură de sânge.

Dela capul locului trebue să accentuăm, că „Liga cuzistă" sau „Liga apărării naţionale creştine" nu are nimic de a face cu aşa zisa „Liga contra cametei".

Liga cuzistă luptă pentru desfiinţarea cămătăriei jefuitoare, având acest lucru înscris în programul său, încă din anul 1923, când s'a înfiinţat. Cuziştii nu sunt bancheri jefuitori nici slugile jefuitorilor, nici nu fac parte din „consiliile de administraţie" ale întreprinderilor şi băncilor lefuitoare, cari adună pe toţii politicianii în „consiliul" lor, pentru *a-i cumpăra pe toţi*, ca să nu ramână nimeni să le conturbe gheşefturile criminale. Cuziştjii ţin de grumaz pe aceşti paraziţi ai ţării, şi cer nimicirea lor!

Nu astfel se petrec treburile la „Liga contra cametei"! Aici vedem politiciani deochiaţi, din partide, despre cari toată lumea ştie, că sunt întreţinuţi de băncile jidoveşti, deci numai interesele stăpânilor lor jidani, le pot apăra. Nu ale sătenilor jefuiţi de aceste lipitori.

„Liga contra cametei" este înfiinţată de cămătarii cei mai primejdioşi cu scopul de a înşela lumea şi a face pe săteni să-i confunde cu Liga cuzistă. Tocmai de aceea îşi zice „Liga" că lumea să creadă că este condusă de românii dlui Cuza.

Cuziştii nu au cerut bani dela ţărani pentru ducerea luptei contra cămătăriei. Acest lucru îl face aşa zisa „Ligă contra cametei", care cere câte 250. lei taxă de înscriere dela ţărani şi le promite că le va opri licitaţia bunurilor lor, dacă va venii cazul să fie vândute la licitaţie.

In dosul acestei „Ligi contra cametei„ zace o enormă excrocherie, bine organizată şi executată, fără ca autorităţile să ia măsurile necesare.

Agenţii acestei ligi storc sute de mii, din punga tuberculoasă a ţăranului credul şi uşor influinţabil. Bietul om dă şi ultima cămaşe în credinţa că-şi face un bine, dar nu visează ce enormă pungăşie îl pândeşte.

In vederea dezastrului care'l pregăteşte aceasta organizaţie de păduchi, rugăm pe dl Bocu să se sesizeze de aceste rânduri şi să dispună ca în fiecare sat să se comunice sătenilor prin batere de tobă, că „Liga contra cametei" urmăreşte scopuri de îmbogăţire a câtorva nemernici prin înşelarea poporului.

Pentrucă să se ştie:

Licitaţiile se ordonă de Judecătorii în baza legilor în vigoare şi toate autorităţile sunt obligate a da sprijin justiţiei pentru executarea sentinţelor aduse.

Numai printr'o lege votată de Pralament şi Senat, apoi sancţionată de Rege, s-ar putea opri sau suspenda licitaţiile fixate, cu forme legale, de judecători.

Ar urma deci să se aducă mai întâiu o asemenea lege, abea atunci s'ar putea cere anularea licitaţiilor.

Actualului Parlament nici prin minte nu-i trece să voteze o asemenea lege. El are alte „preocupări." Vrea să „înfrâneze„ specula, printr'o lege, care opreşte să se ia mai multă dobândă, ca 16 la sută.

Legea în vigoare astăzi, la noi, nu permite o dobândă mai mare ca 8 la sută, dar aceasta lege nu o respectă nimeni.

Ce folos de legi, dacă nici dracu nu le ia în seamă!

Noua lege, „înfrânează" camata, dela 8%, cât a fost până aici, în lege, la 16%.

Ne înfânează de tot, de praf se alege din averea ce ne-o „salvează" noua lege!

Cum rămâne dar cu „Liga contra cametei"?!

Este ea mai tare ca Sfatul Ţării şi în baza cărei legi funcţionează şi cu dela sine putere opreşte licitaţiile ordonate de Judecătorii?!

Iată întrebarea la care speculanţii negrii nu vor putea răspunde.

Deci, Jandarmeria să-si facă datoria, pentrucă nu se poate permite acest jaf asupra sătenilor în vremurile grele de azi.

Cuziştii îşi iau angajamentul să lupte, fără milă, contra cămătăriei, până la definitiva ei desfiinţare, — dar pe calea adevărată, acolo unde se poate realiza acest rezultat: pe calea legală, prin legi votate de Corpurile Legiuitoare!

Nu prin contribuţii secrete de câte 250 lei jefuiţi dela fiecare nenorocit ţăran, în parte!

De altcum, să se ştie şi aceea, că sistemul de jaf cu „Liga contra cametei" dovedeşte putregaiul ce stă la baza „partidelor" cari mereu schimbă firma, ca să nu-i recunoască lumea cine sunt. Mai fură câte o ideie din dreapta, câte un titlu din stânga şi „organizaţia" este gata să încaseze cele 250 lei dela fiecare nenorocit ce le cade în ghiare.

Săteni, nu vă lăsaţi înşelaţi de aceşti samsari fără de suflet, ci prindeţi-i de guler şi îi predaţi celui mai apropiat post de jandarmi!

Contra cămătarilor, plângeţi-vă, deocamdată, Majestăţii Sale Regelui, ca să cunoască soartea voastră, dar scrisul vostru să fie cinstit si *cuvincios*, cum se cade să fim faţă de Suveranul nostru iubit.

A. Ţieranu.

Lui... Student... şi „Redactor Responsabil".

Mult mai plăcută-i cariera
Să fii „Redactor Responzabil"
Decât să stai student cu anii:
Ştiind că-i lucru regretabil!...

Mia Vreascuri.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dumnezeu nu bate cu bâta.

In ultima şedinţă a cosiliului judeţean s'a ivit un incident cu faimosul jidan Pogany, dela „Temesvari Hırlap" care s'a purtat obraznic ca totdeauna.

Dacă am fi perfizi, am zice: „Bine a făcut, aşa meritaţi! Cine v-a pus să-l alegeţi pe lista cu roata?!".

*

Nu vreau să redeschid murdarul proces cu alegerile judeţene de acum un an. Ce a trecut, trecut să fie, dar nu mă pot stăpâni de a nu vă felicita: „Pogány să vă fie de bine"!

*

Dacă lista noastră curat românească ar fi întrunit procentul recerut, cu siguranţă nu s'ar fi putut produce teatrul cu Pogany. Noi l-am fi aşezat cu botul pe labe, aşa de cuminte ar fi stat, cum nici în Galiţia la mumăsa n'a fost, pe vremuri.

Aşa dl Prefect Boleanţu, a trebuit să pună botniţa pe turbata-i gură jidovească.

N'a fost oare nici unul mai voinic, acolo, ca să i-se fi aşezat pe ea?!

*

Ce păcat, că n'a fost vr'un cuzist pe acolo.

A. Ţeranu

Corpul Port. Trib Timiş Torontal

No 753/931

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţă publică că în urma Deciziunei despre ordonarea execuţiei de indestulire cu No. 1106/1931 a judecătoriei I. Urban. Timişoara şi în urma decizului despre delegare cu No G 2495/931 al Judecătoriei I. Urbană Timişoara în favorul lui Francisc Guzman reprezentat prin Dr. Romulus Miclea avocat din Timişoara pentru suma de Lei 100.000. — capital interese de 15% de la 30 Iunie 1930 şi pentru spese în Lei 5506. — deja stabilite şi cele ce se vor mai ivi, se fixează termen pentru efectuarea licitaţiunei pe ziua de *10 Martie 1931 ora* 10 a. m. în Timişoara II. strada Petru Tegle No. 1 pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sequestrate şi anume diferite mobile de casă tablouri covoare preţuite în 67.300. — Lei.

Timişoara la 19. Februarie 1931.

Portărel
Indescifrabil

D. director general c. f. r.

renunţă la 1.680.000 lei anual din apuntamentele funcţiei sale.

D. general de divizie Mihail Ionescu, directorul general c. f. r., a renunţat la diurnele fixe, ce i se cuveneau ca membru în comitetul de direcţie şi comitetul financiar, din care face parte de drept.

Aceste apuntamente se ridicau în trecut, în baza aprobării consiliului de administraţie al regiei autonome c. f. r., la câte 70.000 lei lunar de fiecare comitet: în total 140.000 lei pe lună.

Prin acest gest, noul director general renunţă la 1.680.000 lei anual, mulţumindu-se numai cu salariul său şi jetonul de prezenţă la comitet.

După cum se vede, d. general de divizie Mihail Ionescu a înţeles să înceapă reducerile — după cum anunţase la instalarea d-sale — din vârful piramidei, începând chiar cu apuntamentele d sale.

Să sperăm că şi ceilalţi membrii ai comitetelor de mai sus, vor imita gestul d-lui director general.

Sămai sperăm, că d. general de divizie Mihail Ionescu va revizui cât mai neîntârziat şi apuntamentele celor numiţi cu contracte oneroase, reducând pe unii din funcţie şi altora, cari sunt absolut indispensabili, salariile.

Epigrame.

Lui S. M. Redactorul ziarului „Aradul" care mi a făcut o epigramă.

„Că suflet am..." o recunoşti,
„In limba noastră cum se scrie",
Vrei să mă'veţi... însă pe tine:
Cât scrii de prost... cin'nu te ştie?..

Seria Conferinţelor

ce le aranjează Despărţământul Arad al „Astrei" în iarna anului 1931.

Mart. 1 Politica Mineralelor prof. V. Stanciu.
Mart. 8 Universităţile româneşti şi Istoriografia naţională prof A. Lăpădatu.
Mart. 22. Tălmăcirea viselor prof. I. Minea.

Conferinţele se ţin în Palatul Cultural, totdeauna la orele 5 d. m. (17).

CINEMA:

CINEMATOGRAFUL CAPITOL
DELA 21 FEBR.
Mare film operetă germană 100% vorbitoare!

BANII PE STRADA

Faimoasa comedie după piesa lui BERNAUER ŞI OESTERREICHER
In rolurile principale:
GEORGE ALEXANDER — LIDYA POLIMANN — HUGO THIMIG
Monopol: Dorianfilm-Bucureşti

CINEMATOGRAFUL APOLLO
DELA 21 FEBR.
Extraordinară comedie sonoră

ATEŢIUNE HAROLD

(HAROLD IN PERICOL)
Comedie veselă cu simpaticul HAROLD LLOYD
Monopol: Paramountfilm-Bucureşti

Inlături Paraziţi!

de Dalette N.

Inături paăaziţi infami ai Ţări!
Căci a sosit al răfuelii ceas;
Noi am ajuns la marginea răbdării
Iar vou' acum plecarea v'a rămas.

Ne-aţi istovit de-averi această Ţară;
Şi-acum poporul vreţi să-l istoviţi?
Ne'ntâmpinaţi cu vorbe de ocară;
Şi-această Ţară vreţi să o jidoviţi?

De aceea ne-am vărsat atâta sânge
Şi ne-am jertfit vitejii în război?
Ca voi să îndrăsniţi de a ne frânge
Moşia, şi în urmă chiar pe noi?

Voi înhechiţi în practice absurde
Voi paraziţi internaţionali,
Să ştiţi! Mai sunt urechi ce nu sunt surde;
Mai sunt şi ochi ce văd pe-ai lor rivali.

In faţa voastr' aveţi un număr mare
De creeri şi de muşchi organizaţi,
Ce ştiu şi văd prăpastia în care
Voiţi pe acest popor să-l aruncaţi.

Dreptul ce-l aveţi acum în mână
Puteţi încă puţin să mai vorbiţi;
Căci nu mult tim o să vă mai rămână,
Pân' veţi sfârşi cu el să ne orbiţi.

Să nu 'ncercăm să vrem odată fapte
Căci vorbe poate-am încercat destul,
Să nu încercam să v'arătăm ce poate
Acest popor, de asupriri sătul.

Momentul decisiv ne mai lipseşte
Dar nu e mult pân' va sosi şi el:
Şi veţi sfârşi de-a exploata hoţeşte
Pe-acel ce s'a purtat cu voi fidel.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Studii economice-politice

(1890—1930)

de A C. Cuza

Un volum de peste nouă sute pagini (X C + I + 815). Preţul 250 lei. (Bucureşti 1930),

In acest volum D. Prof. A. C. Cuza, a adunat la un loc studiile sale economice politice cele mai însemnate, pe pe cari le-a publicat între anii 1890 şi 1930, însoţindu-le cu o *Introducere*, întinsă de aproape o sută de pagini formând ea însăşi un studiu, care tratează despre *„Ideea de naţionalitate şi „ideile de umanitate şi de liberatism ca directive ale politicei economice româneşti între anii 1890 şi 1930"*.

Recomandăm cu toată căldura aceasta lucrare cuprinzând: Meseriaşul român; Monopolul alcoolului; ţăranii şi clasele dirigente; Cei doi Spenceri Obiectul economiei politice. Naţionalizarea meseriilor; Sistemalizarea învăţământului economiei politice. Către un nou, avânt al cooperaţiei. Chestia zahărului în România. Carteluri sindicate şi trusturi. Criza generală a economiei naţionale româneşti. „Indărăt la agricultură" etc. etc.

Poşta redacţiei.

„Consilierii din Chesinţ Nu se publică nimic dacă nu ni se spune cine este acela care ne scrie. Anonimele le-am trimis dlui Prefect Boleanţu ca să ia act despre cele scrise.

Dlui P. Berariu Şicula. Articolele trimise bune. Se vor publica în numărul viitor, din lipsă de spaţiu. Trimite şi altele. Vom căuta să primeşti ziarul regulat. Mulţumiri pentru abonaţii câştigaţi *Cădişorul.*

Centru studenţesc PETRU MAIOR ş'a ales pentru gestiunea anului 1931—32 următorul comitet:

Preşedinte *Octavian Stanca*
Vice-preş. *Virgil Damian,*
Sec. general *Dorin Pop,*
Cassier *Ion Sârbu,*
Controlor *Miron Ghiuriţan,*
Bibliotecar *Valer Moga,*
Arhivar *Liviu Micu,*
Econom *Emil Roşiu,*
Secr. de şed. *Gheorghe Anghel,*
Nicolae Radu
Ioan Pop,
Membrii, *Gheorghe Sava*
Petru Borgea
Mihail Raţiu,
Consilieri al U. N. S. C. R.
Petru Bruda
Horia Stanca
Liviu Buzdug
Axente Banciu
Ştefan Lupan.

Congresul L.A.N.C.

Marele congres al L. A. N. C. a fost fixat pe ziua de 4 Martie a. c. la Iaşi.

La acest congres vor participa delegaţi din Moldova, Basarabia, Bucovina, etc. iar conducătorii organizaţiuninilor respective vor expune situaţia şi mai cu seamă propun şi delibereazǎ asupra diferitelor măsuri pentru intensificarea activităţii ligii.

Despre cele hotărîte vom reveni la timp.

Datoriile agricole

Banca Naţională a terminat un amănunţit studiu asupra datoriilor agricole şi a constatat că cifra totală la care s'a ajuns, este de 27 miliarde lei, din care patru miliarde lei, prezintă datoriile dela ţărani la ţărani.

Incă 5 miliarde şi datoriile agricole se ridică la cifra care reprezintă bugetul statului: 23 miliarde Lei.

O nouă propagandă a Sovietelor în contra Romaniei.

De un timp, propaganda Sovietelor a luat un efort — din ce în ce — mai mare. Acum mai nou se aude că, ruşii — răspândesc în toată lumea prin radiofonie, — care în Rusia este foarte desvoltată — o mulţime de ştiri tendenţioase în potriva României — natural — în limba franceză.

Ceva mai mult, se aude că, la Tirospol, ruşii şi-au instalat un post de radio, de unde transmit chiar în limba română, ştiri în contra României, relativ la Basarabia. E întrebare, acum, ce vreau să facă şi până unde voiesc să ajungă, fiindcă prea îşi i-au nasul la purtare.

Citiţi şi răspândiţi „SVASTICA BANATULUI"

Nici un ac dela

JIDAN!

Tiparul Tipografiei Diecezane Aarad.